

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LIV. An fides justificans sit Notitia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

nisi quoad spem meliorem.
AD VII. quæst.

QVÆSTIO LIV.

An fides iustificans sit NO-
TITIA?

LUTHERANI, vt Kemnit. in exam. Triid. part. 1. ad fidem pertinere vult tum Fiduciam, tum & Notitiam: Eò quod in fide sit,

1. Notitia, id est, cogitatio promissionum:
2. Assensus, statuentium eas ad se pertinere:
3. Desiderium iustificationis ex his exoriens:
4. Fiduciam accedenti ad thronum misericordie.

Deinde quia Scriptura tribuit cordi, quæ ad intellectum & voluntatem pertinet. Vt, Mat. 9. *Quid cogitatis mala in cordibus vestris.* Mat. 22. *Diliget. &c. ex toto corde.*

Demum S. Bonauentura spem ait, quoad certitudinem pertinere ad intellectum, ad voluntatem verò quoad expectationem.

CALVINUS *Instit.* 3. c. 2. Affirmat, non ignorantiam & sensus nostri submissione; sed cognitione certa regnum cælorum adiri: Quia 2. Tim. 3. *d. immanetur semper discentes, & ad scientiam veritatis nunquam peruenientes.*

SCHARPIVS in *Cursu Theol. sect.* 22. quæst. 2. distinguit Fidem: De implicita, quæ nec Apostoli multa non distinctè cognouerunt; non controuerti, sed conuenire omnes. At de fide Apprehensionis quæri, id est, de sensu particularis gratiæ, quo cupiunt credere, Sic ait *Fides non est assensus in rem incognitam; sed ad eam requiritur Notitia Verbi & præcipue promissionum.*

SVADENT istis. 1. Singuli tenentur esse parati ad reddendam rationem fidei omni postulanti. 1. Pet. 3. Ergo fides est notitia; quia hac isthuc opus.

2. ROM. 10. Credere corde, & confiteri ore fit ex præcedenti cognitione, id est, fide: ergo hæc est notitia. Vnde Isa. 55. *Cognitione seruus meus iustificabit multos.* Ioan. 17. *Hæc est vita æterna, vt cognoscant te verum Deum, & quem misisti Iesum Christum.*

3. Sublato Verbo tollitur & fides; id enim huius est basis: Isa. 55. Ioan. 20. Rom. 17. 10.

4. Sermo Christi in nobis inhabitare debet in omni sapientia, vt & alios doceamus, Col. 1. 16. & c. 2. 2. At huc opus notitiæ.

5. Fides Pontificiis est *esperandarum substantiarum rerum: est ἐλεγχος* seu Demonstratio, seu Conuictio: Et res speratæ nullam habent basin in intellectu. Vnde Quod subsistit in intellectu est notitia; at fides ibi subsistit. ergo: Et Demonstratio fit ex præcedente cognitione: Et Conuictio fit per argumentationem, in qua est notitia principiorum.

6. Fide intelligimus ea, quæ fide apprehendimus: Heb. 11. 3. Ergo fides est notitia.

7. Fidem melius definiri per ignorantiam quam per notitiam, ait Bell. 1. 1. c. 5. 7. Ergo fides est ignorantia: Per fidem, id est, ignorantiam iustificamur: id per peccatum: quia ignorantia illius, quod scire debemus, peccatum est.

8. Fides non habens notitiam est inferior habente aliquam: at Pontificia habet nullam; diabolica & historica aliquam. 1. 2. c. 2. ergo illa est hac inferior.

AVTOR. I. Fides non est notitia, sed Assensus.

1. Teste S. Scriptura in meo *Antichristo.* p. 4. q. 30.

2. Ita S. Patrum consensus. S. Iren. 1. 2. c. 45. *Melius est nihil omnino scientem credere Deo, & perseverare in eius dilectione; quam per questionum subtilitates, & multiloquium in impietatem cadere.* S. Hil. 1. 8. de Trin. *Habet non tam veniam, quam premium, Ignorare quod credas. Quia maximum stipendium fidei est, sperare quæ nescias.* S. Aug. epist. 102. *Si propter eos solos Christus natus est, qui certa intelligentia possunt ista discernere: penè frustra in Ecclesia laboramus.* Quare, lib. contra epist. fund. c. 4. *Turbam non intelligendi viuacitas; sed credendi simplicitas tutissimam facit.* Idem tract. 27. in Ioan. *Non quia cognouerunt, crediderunt; sed ut cognoscerent, crediderunt.* Serm. 189. de temp.

Vocaris fidelis, non rationalis. Accepto baptismo dicimus; fidelis factus sum, Credo, quod nescio, Sic & ceteri.

3. RATIO. In credente est Apprehensio, & Iudicium seu Assensus: At Apprehensio est quid fidem præcedens, non fides; ceu & infideles mysteria fidei apprehendunt. Neque apprehensio est propriè notitia. Assensus verò, sequens Rationem rei, est notitia: at sequens Autoritatem proponentis, est Fides. Vnde S. Aug. l. de utilit. credendi c. 11. *Quod intelligimus aliquid, rationi debemus: quod autem credimus, Autoritati.*

DICO AD I. Ratio articulorum fidei est duplex: Diuina; vt Reuelatio; Humana; vt Conformitas eorum ad intelligentiam nostram, seu conuenientia. Vnde Apostoli dicti sunt TESTES, non Magistri Quare fidei non est notitia, nisi supernaturalis: At reuelationis, Testimonii, Consensus Ecclesiæ habetur notitia.

AD II. Fides infusa prior est in intellectu, quam in cordis affectu, seu oris effatu. Sic & *Cognitio Christi* est effectus Fidei infusæ, præsupponens reuelantis autoritatem. Sic Aug.

AD III. Fides est ante Verbum scriptum: Nam Adam, Abel, Enoch, Abraham. & c. crediderunt absque Scriptura; non ergo fides tollitur verbo sublato: sed contra.

AD IV. Ex infusa docere sapientia oportet eos, qui ex officio sic vocati sunt: Non enim omnes sunt doctores: Cuiusque tamen docere pro modulo suo.

AD V. Notitia propriè dicta est naturalis, ex naturæ principii; ea natu-

raliter consistit in intellectu: At supernaturaliter supernaturalis notitia, quæ impropriè sic dicitur, est que fides. Et huius Demonstratio est ex præexistente Reuelatione, & huius testibus; Atque inde est Conuictio transcendens rationem.

AD VI. *Fide intelligimus* supernaturaliter, quod est credere non scire.

AD VII. Patet supra ex S. Patribus.

AD VIII. Item inde. Dein, Falsa maior est. Et diabolorum fides mortua est. habetque notitiam ex amissa visione beatificæ; ideo non est verè fides, licet vera. Demum Notitia fidei; & Fides differunt: hæc solum est fidelium; illa etiam infidelium esse potest.

QVÆSTIO LV.

Quod fidei iustificantis OBIECTVM?

LUTHERANI perinde & CALVINIANI, vt patet *quæst. 51.* Fidei iustificantis obiectum ponunt specialem Dei misericordiam, in toto quidem Dei verbo propositam; at præcipuè in *Promissionibus.* Ita communis apud Scharpium in *Curso Theol. de iustif. quæst. 3.*

SVADENT istis. 1. Christus & Apostoli docent præcipuè prædicandum esse Euangelium de promissionibus. 2. *Cor. 1. 9. & 5. 18. Mar. 1. 5. Act. 20. 24.* Ergo idem præcipuum est obiectum fidei.

2. Propter quod præcipuè cognitum & creditum datur vita æterna; idem est obiectum fidei: at id Christus est eiusque promissa: *Ioan. 17. 3. & 6. 47. Rom. 10. 11.*

3. Stantibus promissionibus stat & fides: ijs cessantibus in altera vita, cessat & hæc: ergo fides præcipuè respicit illas. 1. *Cor. 13. v. 12. Heb. 11. v. 39.* Ideo Paulus, 1. *Cor. 1. vers. 23.* omnem suam